

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

11. Dæmonum insidiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

36. qui nascuntur, excludant eos, qui se præcesserunt. Ex quo collige, quòd inde efficitur te non longe abesse à termino. Tuus, inquit, ultimus dies longè abesse non potest, ad hunc te præpara; qualis enim exieris de hac vitâ, talis redderis isti vitæ.

Hinc mortem jam in januis inspectans S. Hieronymus, cui in laboribus pro Christo exacta jam vita spem obtinendæ brevi mercedis faciebat: Quàm mihi, aiebat, magnum lucrum est mori, cum me cum Christo victurum in posterum sperem, & vestem corruptibilem deponam, ut induam incorruptibilem & sempiternam?

36. Quantò melius, optabiliusque sit infantem primis annis innocentie, morte præmaturâ eripi, quàm longiorem vitâ infructuosam trahere! S. Coleta cum illi oblatum esset puerulus nobilis æger, ut suis precibus illum perlanaret, illa malo vitæ usu, peruersisque moribus ad inferos præcipitem abiturum prævidens, Deum rogavit, ut è vivis tolleretur. Relatus est ille ad Matrem; & ingravescente morbi violentiâ è vivis ereptus. Mater dolens mittit ad monasterium qui inquirat, quid puerulo factum esset. Ubi quid de illo prævidisset Sancta Coleta, intellexit, & quid pro illo rogasset, acquievit: maluitque

hinc parum vixisse, ut æternum feliciter viveret,

II. Stimulus: Dæmonum insidiæ.

S Petrus ut nos ad sobrietatē, continuamque vigilantiam excitet, Dæmonem nobis proponit ad instar Leonis famelici circumueantis, & quærentis, quem devoret: cujus rabies tanta est, ut comparens cum anima mox judicanda coram Christo, audiente S. Brigitta dixerit illi; Angelus tuus, & ego à principio usque ad finem sequebamur animam istam; iste ad custodiendum, ego ad nocendum: ad quam lucrandam, ita cupidus & impetuosus sum, sicut torrens cadens deorsum; & animal consumptum inedia, quod præ fame comedit mēbra sua.

Ad hanc rabiem insidias adiungit, qui propterea, teste S. Ambrosio, serpens appellatur, quia sine strepitu adrepat; & bilinguis lethalisque est; aliisque lingua, & aliud corde meditatur. Ideoque Gregorius Nyssenus ad accuratam in ejus artibus observandis diligentiam nos hortatur, aliamque comparisonem adfer in mediū: sicut enim tinea intra lignum se occultat, & paulatim illud exedendo corrumpit; ita Dæmon: & si

37.
Dæmonum rabies in homines.

L. 6. c. 39.

38.
Et insidia.

L. 6. Alex.
c. 8. de lib.
de Paradiso
c. 12.

Epist. de
Christiana
profess.

cut ærugo ferro, ita ille nostris operibus adhærescit, & nisi continuo excutiat, malignitatis suæ vestigia relinquit: quod si interiora nostra bene munita reperiat ad exteriora progreditur: ut per illa cor alicujus passionis, ut iræ, tristitiæ, invidiæ jaculo transfodiat; virtutemq; velut thesaurum surripiat.

L. 6. 645.

39.

Et constans op-
pugnatio
qui vin-
cendui.

Dixit aliquando unus è Senibus deserti incolis, se vidisse Dæmones tanquam apes circumdantes hominem, & dentibus in eum stridentes; Angelos verò increpantes. Accedit constans in tentando perseverantia; quosdam enim annis duodecim, alios quindecim, alios verò triginta super eadem illecebra tentasse legimus, secumque in sinu plausisse dū tot laboribus in levem culpam hominem præcipitem egisset.

Fiducia &
Amore
Christi.

Vincendus est, ut ait S. Antonius, fiducia, & amore in Christum; fervens adhibenda est precatio, & præsertim illa orationis Dominicæ particula, *Libera nos à malo*; Græci *πρωυπώ*, hoc est, maligno legunt; qui nullus alius est quàm Dæmon, Contra quem dū H. Elphegus Cantuariensis Archiepiscopus orationis armis se non tueretur, propemodum in extremum discrimen præceps abductus est. Conjectus erat à Danis victoriosus in carcere; adeo Dæmon transformatus in Angelum,

atque à Deo se missum, ut eum liberet, mentitur. S. Petrum eodem modo Angeli subsidio liberatum fuisse memorat: hic mendacem sequitur & torrentes aliquot eo præeunte transgreditur; ac obscuro in loco ante se habens fluvium, & post se carcerem, ab illo deseritur. Hic deceptum se videns, ad preces confugit, & lacrymis perfusus veri Angeli subsidium impetrat; qui hominem verbis castigatum, quod tam facile impostori aures, nullâ prece ad Deum fusâ, præbuisset, reducit ad carcerem brevi post martyrio coronandum.

Vincendus est præterea insignti ad omnia vigilantia. Attende tibi, ait S. Ambrosius ne quando loqueris, implicatus Diaboli fias præda-venantis: attende tibi, ut consideres, quid in te intret, quid de te exeat: non de cibo dico, quod absorbetur, & egeritur, sed de cogitatione dico, de sermone assero: imò omni ego in opere vigilandum puto. Visus est à S. Benedicto Religiosum caputio apprehenso à communi Psalmodia retrahere: à S. Macario alterum eodem tempore palpebras oculorum in somnium claudere; & alijs nonnullis varijs representationibus illudere. Visus est ad instar numerosi exercitus à S. Pachomio insidere arbori, qua novitij S. Francisci ad fenestrâ Religiosi,

40.
Et vigili-
ti cura.

41.
Et Fide.

ligiosii, ut illum ad murmurandum exhortaret; à S. Martino in humeris Brixij, ut ad ingerenda probra animaret. Linguam uxoris Job, & Tobiaë S. Chrysof. Dæmonis organum appellat, qua ad infringendam maritorum patientiam Dæmon usus est. Contra quem meritò nos monet Apostolus uterque Petrus & Paulus; ut fide velut scuto armati procedamus ad præliū, de victoria certi, si fiducia in Deum & oratio, constantiaque non desint: quibus dum contra illum S. Brigitam armat Christus, ira loquitur: nunquid dixi tibi, quod diabolus sine permissione mea, non plus facere potest, quam stramen ante pedes tuos.

12. *Stimulus, ab exactatione reddenda in Dei judicio.*

42.
12. Iudicium particulare subeundū.

Sunt homines meticulosi, qui in hanc de iudicio particulari, ejusque rigore & extremā severitate cogitationem nolunt descendere; contra morem Prophetæ & S. Bernardi cum eo cōspirantem sententiam, qui dicit: *Misericordiam, & iudicium cantabo tibi, Domine.*

43.
Efficax est motiyum ad vitæ emendationem.

Refugiebat hanc divini iudicij cogitationem vir nobilis, qui apud S. Dominicum flagitiose

vita peccata depoluerat, & ut pro peccatis inter alia quotidie in illius tribunalis supremi cogitatione decem salutationes Angelicas percurreret, quavis renitens, acceperat, quod dum facit, in alium virum mutatus vitam cum morum integritate conjunctam ad mortem usque traduxit.

Placet Deo dici istius recordatio. Enoch, teste Judâ Apostolo, ab initio mundi illius memoriam hominibus excitavit. Angeli Apostolos oculis in cælum in Christi Ascensione defixis in eodem hærentes vestigio; ad hujus dici considerationem revocant: Præcursor Christi prædicationem ab illo auspicatur: Christus ipse in parabolis de talento, de decem Virginibus; & alias sæpius torpescerent animos hac velut tubâ ad vigilandum existimulat.

Sanctorum plurimi hoc velut tonitru ad animum formidolosæ cogitationibus in officio continendum usi sunt. S. Hieronymus Epist. ad Florentiam: Ego, inquit cunctis peccatorum sordibus inquinatus, diebus, ac noctibus operior cum tremore reddere novissimum quadrantem: tatumdem alterum lumen Ecclesiæ S. Augustinus exclamat. Væ mihi misero, inquit, cum venerit dies iudicij & aperti fuerint libri conscientiarum: cum dicetur de me: *Ecce homo, & opera ejus: Ecce nihil*

Deo placet ejus memoria.

44.
Quam fovenerint SS. Patres. Epist. S. Hieronymi.

Augustin. l. 3. medi. c. 39.